

Nội dung dàn ý và các bài văn trong **Top 8 bài văn hay Tả cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước lớp 5 (Siêu hay)** được chúng tôi sưu tầm và tuyển chọn giới thiệu dưới đây sẽ giúp các em học sinh có thêm ý tưởng, tư liệu tham khảo để bài viết mình đạt kết quả cao.

Bài văn mẫu Tả một cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước - Mẫu 1

Trên đường đi dạo cùng mẹ em đã tình cờ gặp một hình ảnh vô cùng đẹp. Đó là một cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước trong tiết trời mùa thu se lạnh. Hình ảnh đó đã để lại trong lòng em những ấn tượng sâu sắc.

Cụ già câu cá khoảng ngoài bảy mươi tuổi, dáng người cao và gầy. Khuôn mặt cụ toát lên vẻ hiền lành, phúc hậu. Dù đã nhiều tuổi nhưng đôi mắt cụ vẫn còn rất tinh anh. Điều khiến em ấn tượng là mái tóc của cụ, dài và trắng như một ông tiên bước ra từ câu chuyện cổ tích. Chòm râu trắng như cước thính thoảng lại khẽ rung rung khi gió thổi qua. Trên tay cụ cầm một chiếc cần trúc dài và thẳng tắp, đôi bàn tay gầy guộc và nhăn nheo cầm chặt lấy cần, một tay kia đặt lên gối. Nhìn dáng cụ câu cá trông thật thoải mái, ung dung.

Không khí mát lạnh và trong lành thích hợp để câu cá. Đây là một thú vui tao nhã của tuổi già. Cụ già ngồi im lặng trước mặt hồ, vẻ mặt điềm tĩnh chứ không có vẻ chờ đợi hay hồi hộp. Khi thấy khẽ động dây câu, nhanh như chớp cụ giật mạnh chiếc cần. Một chú cá rô đã cắn câu, cụ khẽ mỉm cười rồi thả con cá nhỏ vào chiếc xô ngay cạnh đó. Em tiến lại gần phía cụ, cụ nhìn em bằng ánh mắt hiền từ và nói: “Để ta sẽ thưởng cho cháu một con nhé!”. Chỉ trong vài phút, một chú cá vàng đã cắn câu. Dây câu kéo lên, con cá vàng giãy giụa tìm cách thoát nhưng vô ích. Cụ lấy túi bóng đổ đầy nước và thả cá vào đó đưa cho em. Em nhận và cảm ơn cụ trong sự vui sướng ngập tràn.

Khi em chào cụ và ra về, cụ vẫn tiếp tục ngồi câu cá. Thính thoảng từng cơn gió nhẹ lướt qua, những chiếc lá mùa thu rơi rụng lao xuống mặt hồ. Cụ già trong dáng vẻ thư thái tựa gối buông cần vừa giản dị lại vừa thanh cao. Hình ảnh đó đẹp như một bài thơ vậy.

Trở về nhà em đã thả chú cá vàng vào bể cá và nuôi. Mỗi khi nhìn thấy nó em lại nhớ về cụ già câu cá bên hồ nước. Hình ảnh đó đã khắc sâu vào tâm trí em khiến em không thể nào quên.

Bài văn mẫu Tả một cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước - Mẫu 2

Một buổi sáng mùa thu, tiết trời ấm áp, em có dịp quan sát một cụ già đang ngồi câu cá bên bờ hồ.

Hôm đó, cụ mặc bộ đồ bà ba màu xám trắng, tay cầm chiếc cần câu bằng trúc, lóng lánh dưới nắng mai hồng. Cụ trông thanh cao, giản dị và đầy chí khí. Tuy cụ đã ngoài bảy mươi nhưng khuôn mặt vẫn đầy đặn, đẹp lão. Vầng trán cao đã hằn sâu những nếp nhăn. Mái tóc bạc phơ, nhìn cụ như một ông tiên nhân đức. Cụ già thong thả buông cần trúc xuống hồ sen. Trời nước lênh đênh, những chú cá chép lượn lờ trong mây dưới nước, đàn cá rô tung tăng đùa giỡn, cụ lay nhẹ cần câu, mặt nước hồ chao động. Đàn cá liếc mắt nhìn lên thấy chú giun cựa quậy dưới lưỡi câu, chúng lấy làm thích thú. Cụ già đưa tay vuốt nhẹ chòm râu bạc trắng, mắt cụ đăm đăm nhìn lũ cá đang vờn mồi. Cụ vẫn ung dung hút thuốc lào, mùi khói thuốc bay ra quyện với hương sen đang phảng phất. Khói cứ bay cao, lan tỏa trong không gian vắng lặng. Bỗng cụ mỉm cười thật tươi, đôi mắt hiền từ của cụ ánh lên một niềm vui, niềm thú vị, thì ra đó là một chú cá chép vừa rón rén tới cắn câu. Cụ nhanh tay bật mạnh cần câu, chú cá chép vừa nuốt chửng con mồi và cũng vừa được cụ đưa lên bờ, rồi nằm gọn trong giỏ tre của cụ. Chú cá quẫy tung toảng. Cụ nói: “Nếu muốn trở về với nước thì cũng nằm đây mà đợi cụ nhé!”. Lời nói của cụ lúc trong trẻo nghe như tiếng chuông đồng, lúc trầm trầm sâu lắng, rồi cụ bảo em:

– Con có thích cá không?

Em vội trả lời:

– Có ạ! Cụ câu cho con một chú cá rô nhé!

– Vậy thì ngồi đây mà chờ ông.

Rồi cụ gọi:

– Cá rô ơi, hãy cắn câu đi nào!

Đàn cá rô vẫn vô tư, lượn lờ dưới nước, quanh quần bên đài sen để thưởng thức hương thơm. Chú giun vẫn cứ cựa quậy dưới lưỡi câu lóng lánh, cụ già vẫn kiên trì chờ đợi. Mặt hồ trải rộng, mênh mông và gọn sóng. Những đóa sen vẫn rung rinh, gập gù trong gió sớm. Đột nhiên, một chú cá rô dũng cảm đến gần lưỡi câu. Cụ già khẽ bảo em:

– Lần này thì con có cá rô rồi đấy.

Em vui lắm và thầm mong cho cá cắn câu. Cụ già như hiểu ý em, cụ cố nhìn con môi. Cụ cũng mong có cá rô cho em. Bàn tay xương xương của cụ vẫn nắm chặt lấy cần câu. Bóng cụ trải dài dưới mặt nước trong xanh. Mây cọng tóc bạc phất phơ trước trán. Cụ vẫn kiên nhẫn, đợi chờ. Lần này trông cụ lo lắng, không còn vẻ ung dung vì sợ em thấy thất vọng. Chú cá rô không cầm lòng trước miếng mồi ngon, chú đớp mạnh còn mồi rồi định tuôn chạy nhưng đâu còn kịp nữa. Chú đã mắc câu. Cụ già bung tay lên hất cần câu lên bờ hồ. Cụ mỉm cười rồi bắt cá bỏ vào chiếc bị cho em. Cụ còn dặn dò em:

– Ông cho cá con đây nhưng con phải hứa với ông là học giỏi đấy!

Em vội đưa hai tay đón lấy cá và cảm ơn cụ rối rít:

– Con cảm ơn cụ, con sẽ học giỏi ạ! Chào cụ con về ạ Cụ gật đầu khen em ngoan rồi vuốt nhẹ chòm râu. Có lẽ cụ hài lòng...

Em cầm chú cá đi về mà thầm cảm ơn cụ già tốt bụng kia... Lời dặn dò của cụ vẫn còn vang lờ lờ dặn dò của cụ già mà em xem như một ông tiên nhân hậu.

Bài văn mẫu Tả một cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước - Mẫu 3

Con người chúng ta trong cuộc sống có biết bao nhiêu là đáng vẻ đẹp từ những cái cao cả cho đến những thú vui ngày thường. Có những đáng vẻ của những anh bộ đội cụ Hồ dù trúng đạn nhưng anh vẫn chết trong tư thế đứng bắn thể hiện một vẻ đẹp bất khuất kiên cường. Và cũng có những đáng vẻ của những người mẹ tần tảo nuôi con ru con không quản khó khăn mệt nhọc. Thậm chí khi một cụ già ngồi câu cá cũng để lại những vẻ đẹp. Đó là vẻ đẹp của sự thanh nhàn, giải trí, cũng có thể là lao động của ông già ấy.

Câu cá là một thú vui tao nhã của những cụ già có thời gian. Nó đem lại niềm vui cho những người chân đã yếu, mắt đã mờ không thể lao động được nữa. Đương nhiên nói như thế không phải chỉ có những cụ già mới có thể câu cá mà tất cả những người có hứng thú với nó thì đều câu cá được.

Câu cá đòi hỏi sự kiên nhẫn cho nên những người già khi đã trải qua biết bao nhiêu sóng gió của cuộc đời thì thường sẽ kiên trì hơn. Một cụ già đi câu cá đáng vẻ hiện lên thật sự rất đẹp. Trên mặt

hồ với những ngọn sóng lăn tăn gợn những đám bèo xanh non to có, nhỏ cũng có trôi lững lờ tạo nên một nét đẹp quê hương vô cùng hữu tình. Và trên bờ hồ kia hay giữa dòng sông kia có hình ảnh con thuyền nhỏ có một cụ già ngồi tựa gối buông cần đợi cá cắn câu. Những chiếc radio được mở những bài nhạc quê hương cách mạng thật hay. Không khí thanh mát với những làn gió nhẹ nhàng cụ già ngồi trên thuyền nhìn chiếc cành câu để chờ cá cắn. Trong lúc chờ đợi cụ lại nhấp môi chén trà ấm nóng chẹp chẹp miệng như thưởng thức vị ngon của trà. Cũng có thể là cụ đang thưởng thức những thú vui tao nhã của bản thân mình.

Thế rồi dây câu bỗng nhiên đứt đứt ông lão vui mừng tươi cười. Nó không phải nét hờn hờ mà nó là một nụ cười đủ thể hiện thấy cụ đã biết cá đã cắn câu. Cụ đã già thế nhưng nhanh như chớp cụ vội hất chiếc cành câu lên. Nhìn cụ bỗng nhiên trông cụ giống như một chiến binh chứ không đơn thuần là một cụ già nữa. Một chú cá to bằng bàn tay người lớn quẫy đuôi muốn thoát. Thế rồi cụ để nó vào một cái xô đã có nước. Cụ tiếp tục cho mồi vào lưỡi câu sắc nhọn ấy sau đó lại thả xuống mặt hồ và tiếp tục nhắm mắt tận hưởng những điệu nhạc quê hương và cụ lại tiếp tục nhấp môi chén trà ấy.

Cứ như thế cụ già cũng câu được những chú cá tiếp thế nhưng khi thôi cụ không mang chúng về mà phóng sinh cho chúng. Đối với tuổi già mà nói thì câu cá không phải để đem về ăn nữa mà chủ yếu đó chỉ là một thú vui tao nhã mà thôi. Hình ảnh cụ hiện lên thật thư thái thanh thản với cuộc sống thường ngày của bản thân mình.

Bài văn mẫu Tả một cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước - Mẫu 4

Làng em có cụ Ngà nổi tiếng là "sát cá". Năm nay, cụ đã ngoài bảy mươi tuổi, râu tóc bạc phơ nhưng đôi mắt vẫn còn tinh lắm. Chiều chiều, cụ buộc chiếc giỏ tre bên hông và vác chiếc cần trúc lên vai, rồi thong thả đi ra phía đầu làng.

Đầu làng em có một cái đầm rất rộng. Xung quanh đầm, cây cối um tùm. Trên mặt nước, hoa sen, hoa súng màu hồng, màu tím... trông rất đẹp. Rong lá hẹ, rong đuôi chó mọc dày ven bờ. cỏ chân vịt, dứa nước và rau ngổ kết thành bè lớn là nơi trú ngụ, sinh sôi của bao loài tôm cá.

Thỉnh thoảng, em xin cụ Ngà cho đi câu cùng. Chỗ ngồi quen thuộc của cụ là ở dưới gốc cây phi lao già phía cuối đầm.

Mấy chục năm câu cá, cụ Ngà hiểu rõ thói quen của từng loài. Cá trắng hay ăn mồi gì, cá đen hay ăn mồi gì, cụ đều biết cả. Cho nên cụ đã chuẩn bị sẵn từng thứ từ nhà và gói kín bằng lá khoai môn.

Chiếc cần câu của cụ bằng trúc vàng, chỗ tay cầm bóng loáng. Đoạn cước khá dài có gắn chiếc phao lông ngỗng; đầu dây nối với cái móc bằng thép có ngạnh rất sắc. Sau khi móc mồi, cụ Ngà nhẹ nhàng thả câu. Gió thổi nhẹ, sóng gợn lăn tăn, hơi nước mát mẽ toả lên rất dễ chịu.

Cụ Ngà ngồi bó gối, vẻ mặt đăm chiêu, chăm chú nhìn vào chiếc phao trắng đang dập dềnh trên mặt nước. Cụ chậm rãi kể cho em nghe về những lần cụ đi câu được những con cá lớn như thế nào.

Bỗng cụ im bật, chỉ tay xuống mặt đầm. Chiếc phao chúi mạnh rồi quay rất nhanh thành một vòng tròn. Em hồi hộp giục cụ giật lên, cụ lắc đầu bảo: "Kệ! Cứ để nó vùng vẫy, móc câu sẽ cắm sâu hơn, không vượt ra được".

Bất chợt cụ khom người đứng dậy, giật mạnh chiếc cần và quay vút ra phía sau. Một chú cá diếc to hơn bàn tay đang giãy đành đạch trên mặt cỏ. Cụ Ngà cất tiếng cười khà khà sáng khoái:

- Chà! Con cá này rán giòn lên nhấm rượu thì ngon phải biết! Cu An gỡ nó ra đi!

Chú cá diếc đã được bỏ vào giỏ có lót nắm lá tre. Cụ Ngà lại móc mồi khác rồi tiếp tục buông câu. Ít phút sau, một chú trắm cỏ tham ăn cũng cùng chung số phận.

Mặt trời đã lặn. Phía Tây, ráng chiều đỏ sẫm. Một làn sương mỏng như khói từ từ phủ xuống mặt đầm. Em xách giỏ cá đi bên cạnh cụ Ngà, trong lòng dâng lên một niềm thích thú khó tả. Đúng như lời cụ Ngà từng nói: "Đi câu là một cái thú tiêu khiển lành mạnh và có ích. Nó làm cho tâm hồn thanh thản sau những giờ lao động mệt nhọc. Đã vậy lại có cá ăn. Con cá mình câu được ăn ngon hơn con cá mua ở chợ rất nhiều đấy cháu ạ!".

Em chẳng biết có thật như vậy không nhưng được đi câu cùng với cụ Ngà thì quả là thú vị!

Bài văn mẫu Tả một cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước - Mẫu 5

Tôi là một người tò mò và rất hay để ý đến mọi vật xung quanh. Thấy điều gì lạ, tôi quyết tìm hiểu cho bằng được. Thế nhưng, có một điều làm tôi luôn băn khoăn và không thể lí giải được, đó là hình ảnh một cụ già cứ mỗi sáng lại đem cần đến câu cá ở cái hồ gần nhà tôi. Hình ảnh cụ ngồi câu toát lên một vẻ gì điềm tĩnh đến kì lạ.

Cái hồ gần nhà tôi rất sạch và đẹp. Nó không rộng lắm nhưng nhờ không khí trong lành nên nó vẫn thu hút cả phố đến tập thể dục vào mỗi sáng. Không chỉ vậy, cái hồ đó còn có khá nhiều cá nên có nhiều người đến câu. Có những người đến câu để cải thiện bữa trưa, có những người đến câu để giải trí.

Nhưng cụ già ấy đến đây câu ất hẳn không phải vì hai lí do trên. Tôi biết điều đó vì gương mặt cụ không có vẻ gì là vội vã khi cá mắc câu. Và cụ cũng chỉ đi có một mình nên không là đi câu để giải trí, vui vẻ với bạn bè.

Việc câu cá của ông cụ là thế này. Sáng sớm, khi những người đi tập thể dục đến hồ thì cũng là lúc ông cụ chọn được vị trí ngồi cho mình. Cụ thường ngồi dưới một gốc cây to có bóng mát nào đó. Chọn được chỗ ngồi, ông liền bày ra những dụng cụ của mình. Một cái ghế xếp con con vừa đủ ngồi, một cái cần câu tay quay, một cái xô con có ít nước và một túi mồi. Đặt các thứ xuống, ông mắc mồi vào cái lưỡi chum rồi hơn nửa người ra sau hất rất mạnh cái cần, quăng chum mồi cùng dây câu ra xa. Chum mồi chạm nước làm vang lên một tiếng “bồm” nhẹ nhàng, mặt nước xao động, những vòn tròn đồng tâm lan xa. Xong xuôi, ông gác cần vào bờ, ngồi xuống, hai tay khoanh trước ngực, lặng im.

Bây giờ tôi mới có cơ hội nhìn ông kĩ hơn. Ông đã chừng bảy mươi tuổi nhưng dáng người còn khỏe mạnh, đậm chắc. Ông mặc bộ bà ba nâu kiêu của những cụ già Nam Bộ xưa. Và dù ông đội chiếc mũ nan rộng vành nhưng gương mặt ông, tôi vẫn nhìn rất rõ. Da ông hồng hào, gương mặt trung hậu, chòm râu bạc để dài đến ngực. Và nhất là đôi mắt sáng ngời, tinh anh nhưng luôn phẳng phát một nỗi niềm u uẩn.

Đặt cần xong rồi, cụ ngồi im lặng như một bức tượng. Đôi mắt cụ nhìn đăm đăm về một nơi nào không biết. Dáng cụ ngồi đso trầm mặc quá! Có lẽ cuộc đời cụ trải qua nhiều thăng trầm và khi tuổi già đến, những lúc thế này là thời gian cụ chiêm nghiệm về quãng đời đã qua, về những gì của ngày hôm nay và mai sau. Gương mặt cụ khiến tôi nhớ đến hình ảnh ông tôi những khi ông âm thầm ngắm bức tranh của bà nội.

Chợt chiếc phao khê động đây, làn nước bị quấy rối liền lăn tăn gợn sóng. Phải một lát sau, khi chiếc phao bị giật mạnh, cứ nổi lên lại bị giật xuống, ông cụ mới bừng tỉnh. Ông khê nhúu mày lắc nhẹ đầu, rồi rất từ tốn nhấc cần lên, quay trục dây khiến chú cá mắc câu tiến gần vào bờ. Một tay giữ lưỡi câu, một tay ông nhẹ nhàng gỡ chú cá ra, thả chú vào chiếc xô nhỏ. Ông lại mắc mồi và quăng dây câu lần tiếp.

Tôi thích nhìn ông cụ câu cá vào mỗi sớm mai như thế. Đã nhiều lần tôi có ý định đến hỏi chuyện ông nhưng lại nghĩ: hãy cứ để hình ảnh ông mãi là bí mật đối với tôi như vậy, có thể tôi sẽ có phút lắng mình để suy tưởng về mọi việc nhiều hơn. Hình ảnh cụ tạo cho tôi một tâm thế bình tĩnh để bắt đầu mọi việc trong một ngày mới.

Bài văn mẫu Tả một cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước - Mẫu 6

Nhân dịp kỉ niệm 100 năm ngày sinh Bác Hồ, ti vi thường xuyên chiếu những thước phim về các hoạt động của Bác. Bên cạnh những (đoạn phim Bác làm việc, thăm hỏi chiến sĩ đồng bào, vui chơi cùng các cháu thiếu nhi, nhà đài còn chiếu một đoạn phim Bác ngồi trầm ngâm câu cá. Xem đoạn phim ấy ai không biết lại cứ ngỡ đó là một cụ già chôn thôn quê đang vui với thú vui câu cá nhàn tản.

Bác mặc một chiếc áo màu trắng nhạt, hòa với màu tóc Người, dáng điệu ung dung tự tại mà lại rất uy nghi. Tay cam chiếc cần trúc, buông nhẹ xuống ao. Mắt lim dim như ngâm ngợi điều gì. Thỉnh thoảng, vài cơn gió hiu hiu thổi làm mặt nước gợn sóng khê lăn tăn. Thỉnh thoảng Bác quay

sang uống vài ngụm trà xanh dân dã, trông rất mộc mạc, giản dị. Nhìn dáng Bác ngồi câu không hề thấy chút mệt mỏi, ưu tư. Ngắm Bác ung dung câu cá, nhiều người liên tưởng tới hình ảnh cụ già ngồi câu cá trong chùm thơ thu của Nguyễn Khuyến ngày xưa.

Tưởng rằng “Tựa gối ôm cần lâu chẳng được” vậy mà “Cá đâu đớp động dưới chân bèo”. Bác đã giật mạnh cần câu, một chú chép trắng ham môi bay lun khỏi mặt nước, lấp lánh uốn lưng dưới nắng vàng. Bác Hồ nét mặt vui tươi hân hoan, cười khoan khoái.

Hình ảnh Bác Hồ – vị cha già dân tộc, mộc mạc, dung dị và rất đỗi thương ái khiến biết bao thế hệ người dân Việt Nam xúc động nghẹn ngào. Hình ảnh đó sẽ còn lắng mãi trong trái tim mỗi con người Việt Nam và trong tâm trí em.

Bài văn mẫu Tả một cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước - Mẫu 7

Thời tiết hôm đó khá đẹp, nắng rất nhẹ nhàng, không gắt gỏng; gương mặt của cụ già cũng tươi tỉnh dù cá không cắn câu.

Khi mặt hồ yên lặng, không có chú cá nào bơi đến cụ lại thông thả vuốt chòm râu dài và trắng phau. Mái đầu của cụ cũng đã bạc trắng, thêm chòm râu trắng nữa nên cụ trông giống như một ông tiên hạ trần thế. Phong thái bình tĩnh và điềm đạm của cụ lúc câu cá khiến cho em liên tưởng đến bài thơ Thu điếu của Nguyễn Khuyến. Nhân vật trữ tình trong bài thơ này cũng có dáng câu cá rất tao nhã và bình thản như vậy.

Cụ già rất kiên trì khi câu cá, lúc nào có động tĩnh, cụ cũng kéo cần câu rất nhẹ nhàng và điềm tĩnh để không đánh thức lũ cá đang bơi lội ở dưới kia. Bàn tay cụ khéo léo, kéo từ từ cần câu. Và lúc cần câu ngoi lên mặt nước thì có một con cá đã cắn câu. Đó là một con cá rô phi to bằng bàn tay người lớn đã bị mắc vào chiếc cần câu sắc nhọn. Chú cá ngoe nguẩy bên này sang bên kia để thoát khỏi bàn tay của ông cụ. Nhưng cụ đã rất nhanh nhẹn và khéo léo để bỏ chú cá xấu số vào chiếc giỏ đang treo ở xe.

Vậy là cụ già đã có một bữa tối ngon lành với chú cá rô phi xấu số kia. Có thể chú cá sẽ được vào nồi nấu canh chua hoặc kho lên với nghệ. Nghĩ đến em đã thèm rồi.

Hình dáng cụ già câu cá hôm đó khiến em vui vui, cảm thấy cuộc đời này có nhiều điều thật bình yên nhưng đáng trân trọng.

Bài văn mẫu Tả một cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước - Mẫu 8

Trong cuộc sống, có rất nhiều hình ảnh, nhiều dáng vẻ mà chúng ta bắt gặp khi đi trên đường. Đó là những hình ảnh tạo nên sự đa dạng, phong phú và tươi đẹp hơn cho cuộc sống này. Hôm nay trên đường đi học nhóm về em chú ý đến dáng vẻ của một cụ già đang câu cá ở cái hồ gần trường em học.

Cụ già mặc một bộ quần áo màu vàng nhạt, đi chiếc xe đạp đã cũ, treo một cái giỏ ở xe và cụ ngồi trên một cái ghế nhỏ và buông cần câu cá. Mắt cụ chăm chăm nhìn vào mặt nước, rồi lại đi vòng vòng xung quanh hồ xem ở chỗ nào có cá để buông cần câu.

Cái cần câu của ông cụ rất dài, dây câu cũng dài và mỗi ông cụ bỏ vào một cái hộp bé xíu. Mỗi khi buông câu, cụ lại gắn mỗi vào móc câu. Có những lúc em thấy cụ giật giật cần câu rồi từ từ kéo lên, mặt cụ bừng sáng vì hi vọng là có cá mắc câu. Tuy nhiên khi cụ kéo câu lên thì không có cá mà mỗi thì bị ăn hết. Có lẽ con cá đó đã nhanh nhẹn ăn xong mỗi nên chạy đi thật xa.

Mặt hồ bình yên, thi thoảng lặn tẩn gợn sóng do cơn gió từ đâu ùa về. Lúc đó có những chú cá ngoi lên tung tăng bơi lội trong hồ, chờn vờn bên cần câu của cụ già nhưng không biết có cắn câu hay không.

Dàn ý Tả một cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước

1. Mở bài: Giới thiệu hoàn cảnh gặp gỡ hoặc địa điểm mà em được chứng kiến cụ già ngồi câu cá.

2. Thân bài:

- Miêu tả lại chân dung của cụ già lúc ngồi câu cá.
- + Khuôn mặt (chú ý đôi mắt, chòm râu,...).
- + Tư thế ngồi khom mình, ngồi thấp...
- Miêu tả cử chỉ, hành động của cụ từ xa đến gần.
- + Chú ý miêu tả đôi tay.
- + Miêu tả chi tiết các hành động như cuốc giun, xâu mồi, cầm cần thả xuống ao, sông, suối...
- Phong thái của ông lão lúc ngồi câu gợi ra điều gì? (sự nhàn nhã, thanh thản hay suy tư, trầm mặc).
- Có thể cho thêm vài hình ảnh như bầu trời trong xanh, dưới hàng cây...
- Đến khi cụ về thì dáng dấp cụ ra sao, xô đã đầy cá chưa?
- Hình ảnh ông lão gợi cho em ấn tượng gì?

3. Kết bài:

- Hình ảnh ông lão ngồi câu cá có gợi cho em nhớ về một kỉ niệm nào đó đối với ông nội (hay ông ngoại) của mình không?
- Qua đó, em mong ước điều gì? (được sống cùng ông bà và những người thân, để luôn được chăm lo dạy dỗ,...).

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download **Top 8 bài văn hay Tả cụ già đang ngồi câu cá bên hồ nước lớp 5 (Siêu hay)** file word, pdf hoàn toàn miễn phí.

